

РЕШЕНИЕ

№ 262

София, 09.01.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на седемнадесети октомври две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ТОДОР ТОДОРОВ

РОСЕН ВАСИЛЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията

Росица Тодорова

ТОДОР ТОДОРОВ

по адм. дело № 8212/2016. 📄

и с участието
изслуша докладваното

Производството е образувано по жалба на И. П. Н., от [населено място] срещу мълчалив отказ на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, формиран на основание чл. 186а, ал.4 от Закона за съдебната власт, да се произнесе с решение за назначаване на кандидатите по поредността на класирането в обявения с решение на ВСС по протокол № 03 / 21.01.2016 г., обн. ДВ, бр.8 / 29.01.2016 г. конкурс за първоначално назначаване и заемане на 4 свободни длъжности „съдия“ в Апелативен съд – наказателна колегия, както следва: Апелативен съд – гр. Бургас – 1 свободна длъжност; Апелативен съд – гр. Варна – 1 свободна длъжност и Апелативен съд – гр. Пловдив – 2 свободни длъжности и решение по т.4 от протокол № 10 / 28.06.2016 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, с което е прекратен, обявения с решение на ВСС по протокол № 3 / 21.01.2016 г. конкурс за първоначално назначаване в Апелативен съд – Наказателна колегия, както следва: Апелативен съд – гр. Бургас – 1 свободна длъжност; Апелативен съд – гр. Варна – 1 свободна длъжност и Апелативен съд – гр. Пловдив – 2 свободни длъжности поради липса на класирани кандидати. По делото са присъединени и жалбите на С. С. Д., от [населено място]; Н. М. М. – Н., от [населено място]; С. А. Г., от [населено място] и Б. Г. П., от [населено място] срещу същия мълчалив отказ на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и решението по т.4 от протокол № 10 / 28.06.2016 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, за прекратяване на конкурсната процедура.

Ответникът по жалбите – Съдийска колегия на Висшия съдебен съвет, чрез юрисконсулт В. изразява становище за неоснователност на същите.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение намира жалбите на И. П. Н., Н. М. М. - Н., С. А. Г. и С. С. Д. срещу мълчалив отказ на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, формиран на основание чл. 186а, ал.4 от Закона за съдебната власт за процесуално недопустими, поради липса на предмет. Съдийската колегия е издала административен акт в предвидените срокове и не се е реализирал фактическия състав на чл. 58 АПК. По изложените съображения образуваното производство в тази му част следва да бъде прекратено.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение намира жалбите на Б. Г. П. , И. П. Н., Н. М. М. - Н., С. А. Г. и С. С. Д. срещу решение по т.4 от протокол № 10 / 28.06.2016 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, с което е прекратен, обявения с решение на ВСС по протокол № 3 / 21.01.2016 г. конкурс за първоначално назначаване в Апелативен съд – Наказателна колегия, както следва: Апелативен съд – гр. Бургас – 1 свободна длъжност; Апелативен съд – гр. Варна – 1 свободна длъжност и Апелативен съд – гр. Пловдив – 2 свободни длъжности за подадени от надлежни страни, в срока по чл. 187 ЗСВ, при отсъствие на процесуални пречки за тяхното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на съдебно оспорване, поради което са процесуално допустими. Разгледани по същество на основанията посочени в тях и след проверка на административния акт съгласно чл. 168 АПК са основателни.

По делото е установено, че с решение на Висшия съдебен съвет по протокол № 03 / 21.01.2016 г., обн. ДВ, бр. 8 / 29.01.2016 г. е бил обявен конкурс за първоначално назначаване и заемане на 4 свободни длъжности „съдия“ в Апелативен съд – Наказателна колегия, както следва: Апелативен съд – гр. Бургас – 1 свободна длъжност; Апелативен съд – гр. Варна – 1 свободна длъжност и Апелативен съд – гр. Пловдив – 2 свободни длъжности. С решение по протокол № 9 / 18.02.2016 г. ВСС е определил членовете на конкурсната комисия чрез жребий. С решение по протокол № 9 / 23.02.2016 г. Комисията по предложенията и атестирането на ВСС е обявила списъка на допуснатите и недопуснатите кандидати в конкурса за първоначално назначаване за заемане на 4 свободни длъжности за „съдия“ в апелативните съдилища – наказателна колегия (ДВ, бр. 08 / 29.01.2016 г.). На 02.04.2016 г. е бил проведен писмения изпит, от който по правилото на чл.184, ал.4 ЗСВ за следващия етап от конкурса са били допуснати кандидатите Б. Г. П., И. П. Н., Н. М. М.- Н., С. А. Я. – К., С. А.

Г. и С. С. Д.. Устният изпит е бил проведен на 11.05.2016 г. и явилите се кандидати са получили следните оценки: Б. Г. П. – 4,20; И. П. Н. – 3,50; Н. М. М.- Н. – 3,65; С. А. Я. – К. – 3,03; С. А. Г. – 3,95 и С. С. Д. – 3,70.

Конкурсната комисия, не е извършила класиране на кандидатите за първоначално назначаване, които са издържали писмения и устния изпит, чрез подреждането им според резултата от сбора на оценките на отделните кандидати (чл. 186а ЗСВ – ред. ДВ, бр.32 / 2011 г.). Комисията по професионална етика към Съдийската колегия на ВСС не е предоставила информация за притежаваните нравствени качества от първите трима класирани за съответната свободна длъжност кандидати, изготвяйки становище за всеки един от тях (чл. 186а, ал.2 ЗСВ). Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на ВСС не е изготвила предложение за първоначално назначаване в съответните органи на съдебната власт (чл. 186а, ал.3 ЗСВ).

С решение по т.4 от протокол № 10 / 28.06.2016 г. Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет е прекратила, обявения с решение на ВСС по протокол № 3 / 21.01.2016 г. конкурс за първоначално назначаване в Апелативен съд – Наказателна колегия в Апелативен съд – гр. Бургас – 1 свободна длъжност; Апелативен съд – гр. Варна – 1 свободна длъжност и Апелативен съд – гр. Пловдив – 2 свободни длъжности, поради липса на класирани кандидати. Кадровият орган се е позовал и на решение от протокол № 24 от заседанието от 20.06.2016 г. на Комисията по предложенията и атестирането, която е приела, че нито един от издържалите писмения изпит кандидати не е получил на последвалия устен изпит оценка не по-ниска от „много добър – 4,50“, поради което същите не са издържали успешно този изпит съгласно чл. 23, ал.3 от Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи (Правилата) (Приети с решение на ВСС по протокол № 9 / 07.03.2013 г.; изменени и допълнени с решение на ВСС по протокол № 21 / 22.05.2014 г.; изм. и доп. с решение на ВСС по протокол № 22 / 17.07.2014 г.; изм. и доп. с решение на ВСС по протокол № 48 / 30.10.2014 г.; изм. и доп. с решение на ВСС по протокол № 32 / 10.06.2015 г.) и предвид липсата на класирани кандидати за заемане на обявените длъжности, конкурсната процедура следва да бъде прекратена.

С решение № 13354 / 07.12.2016 г. по адм. дело № 6288 / 2016 г. Върховният административен съд, шесто отделение е отменил чл. 23, ал.3 от Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в

длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи. Съдебното решение е оставено в сила с решение № 7971 / 22.06.2017 г. по адм. дело № 3985 / 2017 г. на Върховния административен съд, петчленен състав.

Съдебните състави са приели, че с въведеното с чл. 23, ал.3 от Правилата изискване, че за издържал устния изпит се счита кандидат, получил оценка не по-ниска от много добър 4,50 е включено несъществуващо в закона основание за извършване на конкурсната процедура, разписана с разпоредбата на чл. 186а, ал.1 ЗСВ. Посочили са, че съгласно чл. 133 от Конституцията на Република България условията и редът за назначаване и освобождаване от длъжност на съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите се уреждат със закон.

Настоящият състав на Върховния административен съд постанови спиране на производството по делото, до приключване на адм. дело № 6288 / 2016 г. по описа на ВАС и адм. дело № 3985 / 2017 г. на ВАС, петчленен състав, отчитайки преюдициалния характер на спора по тях. В своята константна практика Върховният административен съд определя Правилата като вътрешнослужебен ненормативен акт, с който Висшият съдебен съвет изпълнява задължението си, произтичащо от принципа за последователност и предвидимост по чл. 13 АПК, като огласява публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на раздели I и II от глава IX на ЗСВ и постигане на целите му, заложи в конкурсното начало за назначаването, преместването и повишаването в длъжност на съдии, прокурори и следователи. Правилото на чл. 23, ал.3 от Правилата се намира в раздела, наименуван „Оценяване и класиране на кандидатите“, който съдържа правила за работата на конкурсните комисии по конкурсите на младши съдии и младши прокурори и за първоначално назначаване в органите на съдебната власт. В рамките на разгледаните до момента правни спорове по актове на ВСС във връзка с конкурси Върховният административен съд е прилагал нееднакво правилото на чл. 23, ал.3 от Правилата. В едни свои решения заложи от него критерий е възприеман като законосъобразен, в други като незаконосъобразен в рамките на осъществяван косвен контрол. С решение № 13354 / 07.12.2016 г. по адм. дело № 6288 / 2016 г. на Върховния административен съд, шесто отделение се цели преодоляване на съществуващата противоречива съдебна практика. Отчитайки неговия конститутивен характер обаче следва да се отбележи, че то има действие за напред. Предметът на спора в настоящото производство е обусловен частично

от прилагането на разпоредбата на чл. 23, ал.3 от Правилата. Както беше посочено по-горе тя е имала задължителен характер за конкурсната комисия, инкорпорирайки в себе си числов показател на изисквания за притежаваните от кандидатите за първоначално назначаване на професионални качества не по-ниски от тези за кандидатите за младши съдии и младши прокурори. Заложените от нея критерии в предходни периоди са имали и по-занижени стойности. В предходната си редакция чл. 23, ал.3 от Правилата е предвиждал, че за издържал устния изпит се счита кандидат, получил оценка не по-ниска от среден 3,00.

Изведени и създадени по този начин посочените критерии са в противоречие с разпоредбата на чл. 186а ЗСВ. Съгласно чл. 133 от Конституцията на Република България условията и редът за назначаване и освобождаване от длъжност на съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите се уреждат със закон. С разпоредбата на чл. 186а, ал.1 ЗСВ е въведено изискване класирането на кандидатите за първоначално назначаване да се извършва от конкурсната комисия чрез подреждането им според резултата от конкурса, който се образува като сбор от оценките на писмения и устния изпит, без да въвежда критерий за минимална оценка на устния изпит. За да бъде избран един кандидат за магистрат, той следва да покрие всички изискуеми критерии, заложи от Закона за съдебната власт (чл. 162, чл.164, чл. 195 ЗСВ и др.) и Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Освен Конкурсната комисия в този етап от процедурата се включват и други помощни органи като Комисията по професионална етика към Съдийската колегия на ВСС, Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на ВСС. След приключване на дейността на помощните комисии съответната колегия на Висшия съдебен съвет приема решение по назначението, в рамките на което тя може да обсъди и анализира всички обстоятелства по проведената процедура, съобразявайки наличните данни за кандидатите и постигнатите от тях резултати. ВСС може да откаже назначаването с конкретни мотиви за всеки кандидат, но не и да прекрати конкурса, предвид липсата на изрична норма с подобно основание в специалния закон. Не са налице и основания за прекратяване на конкурса по реда на чл. 56 АПК.

По изложените съображения обжалваното решение по т.4 от протокол № 10 / 28.06.2016 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, с което е прекратен, обявения с решение на ВСС по протокол № 3 / 21.01.2016 г. конкурс за първоначално назначаване в Апелативен съд – Наказателна колегия, както следва: Апелативен съд – гр. Бургас – 1 свободна длъжност; Апелативен съд – гр. Варна – 1 свободна длъжност

и Апелативен съд – гр. Пловдив – 2 свободни длъжности поради липса на класирани кандидати е незаконосъобразно и като такава следва да бъде отменено.

Исканията за разноски от жалбоподателите Б. Г. П., И. П. Н., Н. М. М. - Н., С. А. Г. и С. С. Д. са основателни до размера на платените от тях държавни такси. Предвид частичната основателност на оспорването по жалбите на И. П. Н., Н. М. М. - Н. и С. С. Д. заплатените от тях хонорари на процесуалния им представител адвокат В. К. - Б. следва да бъдат присъдени, в размер редуциран на половина.

Водим от горното и на основание чл. 187 ЗСВ, Върховният административен съд, шесто отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбите на И. П. Н., Н. М. М. - Н., С. А. Г. и С. С. Д. срещу мълчалив отказ на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, формиран на основание чл. 186а, ал.4 от Закона за съдебната власт като процесуално недопустими и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ОТМЕНЯ решение по т.4 от протокол № 10 / 28.06.2016 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, с което е прекратен, обявения с решение на ВСС по протокол № 3 / 21.01.2016 г. конкурс за първоначално назначаване в Апелативен съд – Наказателна колегия, както следва: Апелативен съд – гр. Бургас – 1 свободна длъжност; Апелативен съд – гр. Варна – 1 свободна длъжност и Апелативен съд – гр. Пловдив – 2 свободни длъжности поради липса на класирани кандидати.

ИЗПРАЩА преписката на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет за финализиране на конкурса при спазване на указанията, дадени в мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на Б. Г. П., от [населено място] сумата от 10,00 (десет) лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на С. А. Г., от [населено място] сумата от 10,00 (десет) лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на И. П. Н., от [населено място] сумата от 435,00 (четиристотин тридесет и пет) лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на Н. М. М. - Н., от [населено място] сумата от 435,00 (четиристотин тридесет и пет) лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на С. С. Д., от [населено място] сумата от 435,00 (четиристотин тридесет и пет) лева разноски

по делото.

РЕШЕНИЕТО в частта, в която има характер на определение може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред петчленен състав на Върховния административен съд, а в останалата му част е окончателно.